

Rodičia a tréneri pozor! Mládežnícky hokej je pre deti!

Pred pätnástimi rokmi som spísal niektoré moje skúsenosti s mládežníckym hokejom. Nikdy by som si však nepomyslel, že moje dielo bude natoľko úspešné, že sa bude každý rok znovu a znovu dostávať do popredia. Jedného dňa, keď som si hodil moje meno a slová „APPLE JUICE“ do Google, vybehlo na mňa viac ako 150 000 položiek (Názov originálneho článku je "I hope they didn't bring apple juice" - pozn. prekladateľa). Tu vám ponúkam originálny článok k príbehu, ktorý sa odohral v kategórii prípravky s jednou alebo dvoma malými úpravami. Na doplnenie autora je potrebné povedať, že v Severnej Amerike je zaužívané, že vždy po zápase niekto z rodičov prinesie pre celé družstvo občerstvenie (väčšinou džús a sladkosť). Užite si ho.

Do konca stretnutia play-off zostávali asi dve minúty. Nervózne som pobehoval poza striedačku a vyštekával množstvo pokynov, ktoré sa mi v tom veľkom momente zdali dôležité. Tých niekoľko posledných sekúnd je okamihom keď zároveň hľadíte na hru aj na časomieru.

Náš tím viedol o jeden gól a bol blízko postupu do ďalšieho kola play-off. Vtedy som pocítil ako ma niečo potiaholo za vetrovku.

„Tréner,“ ozval sa jeden z mojich malých zverencov na striedačke.

„Áno,“ odpovedal som, sústrediac sa viac na zápas a na hodinky ako na neho.

„Budeme mať dnes po zápase občerstvenie?“

„Čooooooooo?“, vyštekol som na neho podráždene.

„Prinesie nám niekto po zápase občerstvenie?“

„Čože?“ opýtal som sa ešte raz, sledujúc hru.

„Dúfam, že nám neprinesú jablkový džús,“ pokračoval malý hokejista. „Nemám rád jablkový džús.“

Ten moment zmenil celé moje vzrušenie, tak ako to dokážu všetky špeciálne a zmysluplné momenty urobiť. Ak by som bol mohol nahráť tento krátky rozhovor, bol by som mal jeden z tých názorných športových momentov určených pre všetkých rodičov, manažérov a trénerov, proste pre všetkých nás, ktorí berieme mládežnícky hokej príliš vážne.

Nie je to o živote a smrti, ako si poniektorí myslíme. Nie je to ani „urob to alebo zomri“ ako by sme mnohokrát chceli, aby to bolo. V jednom jedinom momente, v jednom vyradovacom stretnutí som pochopil, o čom mládežnícky hokej naozaj je. Je o jablkovom džúse. OK, nie naozaj, ale je to o tom, čo tento jablkový džús reprezentuje.

Občerstvenie, rutinu, rituál na konci zápasu.

Deti v určitom veku môžu vyhrať alebo prehrať a nebudú tomu vôbec venovať pozornosť, ale nezabudnú venovať pozornosť pozápasovému nápoju. Alebo teda tomu, či niečo môže pokaziť tú príjemnú chvíľu, ktorá by mala nasledovať.

Tu môžete vidieť, že to nie je o tom, kto vyhrá, kto dá gól, ktorý tím sa kam dostane a čo dosiahne, ale je to o tom, či sa príde pozrieť mama a oco, či sú medzi divákmi dedko a babka, či majú vo svojom tíme najlepších kamarátov a či bude po zápase dobré občerstvenie.

Ak sa naozaj ponoríte do hokeja, dáte stretnutiu celé svoje srdiečko, je to krásny pocit. Ale zápas je len časť tohto balíka. Zmysel toho, že niekam patríte, či pozápasové občerstvenie sú rovnako dôležité.

Mládežnícky hokej sa pre rodičov môže stať sociálnym duelom. Pre deti sociálnym zápasom je. Nikdy by to nemalo byť o tom, kto má viac hodín powerskatingu alebo kto sa dostane z prípravky do Toronto Maple Leafs, ale o vytvorení príjemného prostredia a spomienok, ktoré vydržia rodičom aj deťom navždy.

Niekedy, keď stojím na štadióne, nemôžem uveriť tomu, čo počujem. Diváci sú tak veľmi krátkozrakí. Diskusia je neustále iba o tom, kto vyhral a kto prehral, či o tom, kto skóroval. Ľudia takmer nikdy nepoužívajú slovo zábava.

Ťažko dokážeme rozmýšľať ako deti, pretože už nie sme deti. Len ťažko si dokážeme spomenúť na to, akí sme boli, keď sme boli deti, pretože naša predstava je zastretá dospelou perspektívou a logikou, teda niečím, čo je deťom cudzie.

Spýtajte sa hocijakého rodiča, či chce vyhrať alebo prehrať a budete počuť jednoznačnú odpoveď – vyhrať. Ale opýtajte sa detí, čo je pre nich dôležitejšie, či pri zápase pravidelne striedať a hrať presilovky a oslabenia aj v prehratom zápase alebo hrať pár minút vo víťaznom tíme. Ich odpovede budú od tých rodičovských diametrálne odlišné. Vo väčšine prípadov chce dieťa v prvom rade hrať na ľade, bez ohľadu na výsledok zápasu.

Opýtajte sa rodičov na výsledok niektorého zápasu po týždni a oni vám dajú presnú odpoveď. Deti ho nebudú vedieť. Tak ako som povedal, je to všetko o jablkovom džúze, je to o zážitku.

Mnohokrát nemôžete ani tušiť, čo sa odohráva v detskej hlavičke. Pár rokov dozadu, keď som trénoval jeden detský tím, mi raz zavolať otec brankára. Bolo to deň predtým, ako sme mali hrať zápas. Tento otec mi povedal, že jeho osemročný syn už viac nechce hrať hokej.

„Akože už nikdy po zajtrajšku?“ opýtal som sa.

„Nie,“ odpovedal otec, „už od dnes nechce viac hrať hokej.“

„Stalo sa niečo?“ opýtal som sa.

„Nechce mi nič povedať,“ zaznela otcova odpoveď.

Položil som telefón a rozmýšľal som, čo sa mohlo stať a kto bude chytať v ďalšom zápase, tak som sa rozhodol zavolať naspäť.

„Môžem hovoriť s vaším synom?“ opýtal som sa otca.

Malý brankár prišiel k telefónu: „Už viac nechcem hrať hokej,“ povedal mi.

„Ale vieš, že zajtra máme dôležitý zápas, že? Si nervózny?“

„Nie.“

„Tak potom.....môžeš mi to povedať.“

„Už viac nemám hokej rád.“

„Už nemáš rád hrať hokej?“ V telefóne ostalo krátke ticho.

„Ublížili mi.“

„Kto?“

„Chlapci.“

„Ktorí chlapci?“

„Naši chlapci. Všetci na mňa na konci zápasu naskákali. Bolí ma to a desí.“

„Vážne je to kvôli tomu?“

„Áno.“

„Veríš mi?“ opýtal som sa.

„Áno.“

„Ak ti poviem, že už sa to zajtra nestane? Ak Ti to sľúbim? Prídeš hrať?“

„Ste si tým istý, pán tréner?“

„Samozrejme.“

„Potom určite prídem.“

A tak sa skončila hokejová kríza tohto brankára.

Bolo to len o tom, že dieťa bolo vydesené a nechcelo to povedať svojim rodičom. Milovalo hrať hokej, ale nemalo rado, keď ho po víťaznom zápase prikryli telá ostatných spoluhráčov. Toto ako tréner sotva môžete predvídať. Nemôžete im vidieť do mysle. Je to ich hra. Musíme si to pamätať.

Nerozmýšľajú tak ako my a nenahliadajú na šport rovnako ako my. **Nie oni sa musia prispôbiť nám, ale my sa musíme prispôbiť im.** Musíme si byť istí, že sa nestávame prekážkou, ktorá ničí ich krásne zážitky.

Naše zážitky sú samozrejme dôležité, ale hra je tu len pre deti. Hovoríme o tom stále dookola, no tento odkaz sa každoročne niekde stratí.

Stratí sa medzi trénermi, ktorí strácajú potrebný nadhľad a nepremýšľajú o dôsledkoch obviňovania, kričania a šikanovania.

Stratí sa medzi rodičmi, ktorí si myslia, že ich syn alebo dcéra je nastávajúcou hviezdou a ktorí vynakladajú množstvo peňazí na hokej v zime, inline hokej v lete, na lekcie powerskatingu počas školských prázdnin, špeciálne lekcie v marcovej prestávke, kempy pred skúšobným obdobím v máji a na niekoľko týždňov hokejových škôl, len aby sa ubezpečili, že talent ich dieťaťa nezhrdzavie a tiež v nádeji, že sa im utratené milióny raz vrátia v kariére ich dieťaťa.

Pýtal som sa mnohých hráčov NHL ako oni hokejovo rástli, ako sa rozvíjali. Mojou obľúbenou je odpoveď Trevora Lindena, ktorý bol kapitánom viacerých tímov NHL. Povedal mi, že hrával hokej do apríla a potom odložil korčule. Počas leta, až do posledného augustového týždňa hral bejzbal. Nie inline hokej. Nikdy nekorčuľoval 12 mesiacov v roku.

„Svoje korčule som päť mesiacov nevidel,“ povedal. „Myslím, že dnešné deti hrajú príliš mnoho hokeja. Pritom je na vývoji hráčov jasne vidieť, že v skutočnosti tento systém neprodukuje viac lepších hráčov. Mali by sme deti nechať byť deťmi.“

Svojho času som sa opýtal Garyho Robertsa, kedy si prvý krát pomyslel, že by sa hokejom mohol živiť. *„Keď mi zavolať agent pred draftom OHL,“* odpovedal. *„Predtým to pre mňa bola len hra, ktorá ma bavila.“*

Urobte mi prosím láskavosť. Kým vám na dvere nezaklope agent, ale aj potom, nechajte deti baviť sa hokejom. Je to ich hra a zábava.

A ešte jedno pripomenutie, ktoré nezáleží na veku dieťaťa. Nezabudnite na občerstvenie po zápase!

Autor článku, Steve Simmons, trénoval mládežnícky hokej v Toronte a okolí 25 rokov.

Zdroj: http://www.torontosun.com/2013/09/16/attention-coaches-parents-minor-hockey-is-for-the-children?utm_source=facebook&utm_medium=recommend-button&utm_campaign=Attention+coaches%2C+parents%3A+Minor+hockey+is+for+the+child

Viac tu: <http://www.cesta-k-dokonalosti.sk/news/rodicia-a-treneri-pozor-mladeznicky-hokej-je-pre-deti-/>

Odborný preklad a korektúra: Diana Kosová